

Catechisis religionis Christianae, quae traditur in ecclesiis et scholis Palatinatus.

<https://hdl.handle.net/1874/456707>

3
PRECATIONES

ALIQUOT PRIVATAE

ET PUBLICAE

*

MATTH. 26.

Vigilate & orate ut ne introëatis in tentationem.

1. TIM. 2.

Volo igitur viros orare in quouis loco, attollentes manus puras absq; ira & disceptatione.

COLOS. 4.

In precibus perdurat e, inuigilantes ijs cum gratiarũ actione.

MATTH. 7.

Si vos cum sitis mali, nostis dona bona dare liberis vestris: quanto magis pater vester qui est in cœlis, dabit bona, si petitis auctus ab eo.

HEYDELBERGAE

EXCVDEBANT MICHAEL SCHIRAT,

ET IOHANNES MAYER.

ANNO M D LXIII.

PROCATONES

OF THE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

PRECATIO

ANTE QUAM AD

opus accedatur.

Mnipotēs mi-
sericors Deus,
agim⁹ tibi gras-
tias, quòd nos
hanc noctem
adeò clemen-
ter custodieris,
& in hūc diem
nobis vitā pro-

duxeris. Rogamus vt nos hoc etiam
die protegas, & nobis gratiam largia-
ris, quòd eum totum in ijs rebus transi-
gamus, quæ tibi gratæ & acceptæ sint:
ac vt iam Solis tui radijs vniuersum or-
bem terrarum illustras: sic etiam Spi-
ritus tui splendore obscura mētis no-
stræ illumines, ne à semita iustitiæ tuæ
aberrantes, in hanc vel illam partem
declinemus: te semper omnia nostræ
intuentē, nobis ante oculos propona-

A ij mus:

mus: te nostrarum cogitationū, dicto-
 rum, factorūque omnium testem &
 vindicē agnoscamus, ac reucremur:
 nec quicquam sit quod magis metua-
 mus, quā ne te tam benignum pa-
 trem offendamus: quicquid aggredi-
 mur, aut instituimus, illud nobis per-
 putuō sit propositum, vt id ad tuam v-
 nius gloriam, & aliorum vtilitatē re-
 feramus. Ad hęc, quoniam consilium
 salutare, occasiones idoneæ, & felices
 rerum successus ac euentus penes te v-
 num sunt: fac, vt hęc omnia à te solo
 petamus & accipiamus. Effice prz-
 terea, Clementissime Pater, ne in pa-
 randis ijs quæ ad huius vitę necessita-
 tem pertinent, tantum curæ ac labo-
 ris impendamus, vt interea res cele-
 stes negligamus, aut segnius tracte-
 mus: sed vt primū semper quæramus
 regnum tuum & iustitiam eius, nihil
 dubitantes, quin sic agentibus, cætera
 omnia sis adiecturus. Tuere etiam ac
 defende hoc fragile corpus & animā
 nostram. Instrue nos consiliis & robore
 Spiriti-

Spiritus tui, aduersus tot ac tā varios
 insultus Satanæ: libera nos omni me-
 tu & periculis, quibus in hoc mundo,
 omnibus momentis expositi sumus.
 Quoniā verò nihil est, rectè incepisse,
 nihil etiam gnauiter perficiamus: ora-
 mus te, vt ne hoc tantum die nos in
 tuam tutelam suscipias, sed vt porrò
 etiam per omnem vitam, dux noster
 & defensor esse velis, confirmās & ad-
 augens dona, quæ pro tua bonitate &
 misericordia in nos indignos pecca-
 tores contulisti, quoad plenè tādē ac
 perfectè nos capiti nostro Christo ad-
 unias, qui cum sit vnicus ille sol iusti-
 tiæ, nos æterna sua luce & lætitia cō-
 plebit. Interea autem dum in hac æ-
 rumnosa vita degimus: mitte fideles
 Pastores animarum, & per verbum eo-
 rum sit efficax Spiritus tuus sanctus in
 cordibus auditorū, vt magna tibi Ec-
 clesia colligatur, & destruantur opera
 Diaboli. Armes Magistratum diuino
 tuo robore: vt Ecclesiā & Politias de-
 sendat. Consolare & cōfirma quotquot

funt animo & corpore afflicti. Ut autem hæc tanta bona à te petere & expectare audeamus: condona nobis nostra tristia peccata propter filium tuum carissimū Iesum Christum, qui nobis promisit, quicquid à te fiducia sui petiuerimus, te id nobis certissimè daturum esse. Ideoque sic precari iussit: Pater noster, &c.

PRECATIO PRIVSQVAM

PVER AD SCHOLAM

F A T.

Psal. 119.

*In quo instituet adolescens uiam suam? Si prudenter se gerat iuxta sermones tuos.
Ex animo te exquisiui, ne finas me aberrare à præceptis tuis.*

AGo tibi gratias clementissime Deus, cum pro alijs tuis summis & infinitis beneficijs, tum vel maximè, quòd pro tua singulari mi-

misericordia, me ad agnitionem Euā-
 gelij tui vocasti, præceptoribus me
 tradidisti, qui optimis literis & arti-
 bus me instituerent, meumque ani-
 mum sanctis ac honestis præceptis
 imbuerent. Da vt rectè agnoscam,
 qualia & quanta sint hæc tua do-
 na, & pro his tibi semper gratias a-
 gam. Largire mihi porrò etiam gra-
 tiam tuam, & nebulis mentis meæ
 discussis, me Spiritus tui radijs illu-
 stra, vt ea quæ mihi à præceptoribus
 proponuntur, cupidè & feliciter di-
 scam, fideliter retineam, promptè &
 cum iudicio reddam, ne & præcepto-
 rum & meus labor, pretiosum tempus,
 atque hæc tam commoda mihi abs-
 te data occasio, & qui à me fructus
 expectantur, turpiter mea ignauia
 & ingratitude pereant. Id ne fiat,
 largire mihi Spiritum tuum sanctum,
 authorem omnis intelligentiæ & ve-
 ritatis, qui me veracem, & his per-
 cipiendis, aptum & idoneum reddat.
 Da etiam, vt cuicumque studio meum

animum applicem, illud mihi semper
 propositum sit, vt te solum agnosca ve-
 rum Deum, & quē misisti Iesum Chri-
 stum: atque ita te pura conscientia co-
 lam. Cæterum, quoniam ijs sapiētiā
 promittis, qui animo sunt summissi
 & humili, velut pueri: eos autem qui
 arrogantes sunt & elati, tuis donis or-
 batos, tradis vanitati: eradica ex cor-
 de meo omnem superbiam, vt humi-
 lis effectus, me tibi primū, deinde
 etiam ijs quorum me disciplina tra-
 didisti, docilem & obedientem præ-
 beam: itaque me paulatim præpa-
 rem, vt in obeundo munere quod mi-
 hi olim es assignaturus, tuę solius glo-
 riæ, atque aliorum vtilitati seruire
 possim.

Psal. 25.

*Secretum Domini timentibus eum, & fac-
 tus suum notum illis facit.*

PRE

9
PRECATIO ANTEQVAM
CAPIATVR CIBVS.

O Culi omnium in te sperant Domine, & tu
das escam illis in tempore opportuno, aperi-
ris manum tuam, & implebis omne animal bene-
dictione.

Omnipotens clemētissime Deus,
qui immēsa bonitate omnia ex
nihilō condidisti, quique eadē
perpetuō diuina tua potentia sustines
ac gubernas, qui duxisti Israelitas per
desertum, pascens eos manna annos
quadraginta: benedic nobis miseris
seruis tuis, atque hęc tua dona sancti-
fica, vt ijs sobriē, sanctēque fruamur,
atq; ex ijs agnoscamus, te verē nobis
patrem esse & fontem omnium bono-
rum. Da pręterea vt his corporalibus
bonis vtētes, ita semper affecti simus,
vt pręcipuē quęramus spiritualem il-
lum cibum verbi tui, quo animę no-
strę ad vitam eternā nutriantur, quam
nobis Christus pretioso suo sanguine
peperit. Pater noster, &c.

Sic

Sic præcipit Christus *Luce 21.*
Cauete uobis ne quando grauentur corda uestra
crapula & ebrietate, & curis huius uitæ, & re-
pente uos opprimat dies ille, tanquam laqueus.

GRATIARVM ACTIO POST
SVM TVM CIBVM.

Sic præcipit Dominus *Deutero. 8.*

Cum comederis & satiatus fueris, gratias
agas Domino Deo tuo, nec unquam com-
mittas, ut obliuiscaris Domini Dei tui & præ-
cepta eius negligas.

Domine Deus Pater cœlestis, a-
gimus tibi gratias pro summis
tuis & infinitis beneficijs, quæ
immensa misericordia singulis mo-
mentis in nos miseros peccatores cõ-
fers, quòd nos sustentas in hac morta-
li vita, omnia suppeditas quæ sunt ne-
cessaria: in primis verò quòd nos di-
gnaris per sanctam Euangelij tui do-
ctrinam in spem melioris vitæ regene-
rare. Rogamus te, misericors Deus &
Pater, ne patiaris vt animi nostri in his
terrenis & caducis rebus defixi hereãt,
sed

sed quæ in cœlis sunt suspiciant & quærant, expectantes illinc Seruatorem nostrum Iesum Christum, dum ad nos liberandos in nubibus appareat. Pater nost.

PRECATIO ANTEQVAM
CVBITVM DISCEDATVR.

Domine Deus cœlestis Pater, qui pro tua multiplici sapiëntia, diē labori, noctem quieti destinasti: largire vt à labore & curis requiescentes, ita somno reficiamur, ne animus interea velut cum corpore sopitus, in amore tui dormitet: sed vt memoria creationis & salutis nostræ, nullo vquam tempore ex nostris cordibus deleatur. Da præterea vt cōscientia nostra non minùs quàm corpus, sua etiam quiete fruatur. Adhæc vt somno moderatè vtentes, non ignauie, sed necessitati consulamus: nimirum quò ad intermissa opera alacriores & vegetiores redeunt, tibi & proximo expeditiùs seruiamus. Interea autē dum somnum capimus, cōserua nos animo &

& corpore impollutos, & ab omni pe-
 riculo tuere, vt noster somnus etiam
 fit ad tui nominis gloriam. Porrò cum
 hic dies nobis nò sine multiplici lapsu
 abierit: (quoniam miseri assidue pec-
 catum circumferimus) rogamus te,
 quemadmodum nunc omnia nox te-
 nebris inuoluit, sic tu pro tua immen-
 sa misericordia, omnia nostra peccata
 sepelias, ne propter illa à conspectu
 tuo repellamur. Largire etiam quie-
 tem & consolationem omnibus, qui
 cū morbis aut aliis calamitatibus cō-
 flitantur, propter Iesum Christum fi-
 lium tuū Dominum nostrum, qui nos
 ita docuit precari: Pater noster, &c.

PUBLICA CONFESSIO

PECCATI, QUAE ANTE

concionem recitatur.

OMnipotens, Iuste & Misericors
 Deus, agnoscimus & cōfitemur
 corā diuina tua maiestate, nos
 verè miseros peccatores esse, cōceptos
 & natos in corruptione & prauitate,
 ad

ad omne malum proclives, nec ad vllum bonum idoneos, quodque assidue sanctissimam legem tuam violantes, iram tuam & æternas pœnas commereamur. Sed dolet nobis ex animo, quod te tam benignum patrem toties offenderimus: damnamus nos ipsos, & peccata nostra detestamur, suppliciter rogantes, ut tua misericordia subueniat nostræ miseræ. Ignosce nobis nostram tristia peccata, propter Iesum Christum filium tuum dilectum. Largire nobis gratiam Spiritus tui sancti, qui nos doceat verè & ex animo nostra peccata agnoscere, sic ut toti nobis displiceamus & peccatum in nobis magis ac magis aboleatur, nosque ad nouam vitam excitati, iustos ac sanctos fructus proferamus, tibi acceptos propter eundem Iesum Christum. Effice præterea, ut voluntatem tuam ex verbo tuo rectè agnoscamus, atque inde discamus, non à nobis ipsis, aut vlla creatura pendere: sed in te solo omnem spem reponere, ut certa & firma sit nostra consolatio,

ac

ac ut vetus ille noster homo cū prauis cupiditatibus magis magisque crucifigatur, nōsque ipsos tibi viuam & sanctam hostiam offeramus: hoc vnum semper spectantes, quo pacto tua gloria propagetur, & quā plurimi Christi lucrifiant. Quæ omnia à te petimus fiducia Domini nostri Iesu Christi, qui nos ita precari docuit. Pater noster, &c.

PRECATIO QUAE RECITATUR FINITA CONCIONE.

OMnipotens Iuste & Misericors Deus, agnoscimus & confitemur nos esse indignos, qui oculos ad cœlum erigamus: Nam conscientia nostra nos accusat & peccata nostra nos redarguunt. Scimus autem te iustum iudicem punire peccata eorum, qui legem tuam transgrediuntur. Cū vero vniuersam vitam nostram consideramus, nihil reperimus quod non æternā damnationem mereatur. Sed

Sed quia ineffabili misericordia tua
 præcepisti, vt quæcunque nos neces-
 sitas vrgeret, semper tuam vnus o-
 pem imploraremus: promisisti etiam
 te nostras preces exauditurum esse,
 non ob nostrum aliquod meritum,
 (quod nullum esse potest) sed propter
 obedientiam & meritum filij tui Do-
 mini nostri Iesu Christi, quem nobis
 Mediatorem vnicum & intercessorem
 constituisti: deposita omni fiducia hu-
 mana, ad tuam solius misericordiã cõ-
 fugimus. Ac principio quidem illud
 maximè deploramus, quòd cum præ-
 ter ea beneficia quæ nobis communia
 sunt cù vniuerso genere humano, nos
 singularibus quoque beneficijs affe-
 ris, quæ verbis omnia exprimere non
 possumus, imò nec cogitatione satis
 comprehendere: nos tamen adeò in-
 grati simus. Vocasti nos ad agnitio-
 nem Euangelij tui, exemisti nos dura
 seruitute Diaboli, in qua detineba-
 mur, liberaisti nos horrenda illa &
 execranda idololatria Romani Ponti-
 ficis

ficis, cui penitus immerfi eramus,
 & in hanc mirandam lucem verbi
 tui eduxisti, vt tibi liberè seruire possi-
 mus. At nos tantorum beneficiorum
 immemores, mādāta tua negleximus,
 fœdus tuum sãpissimè violauimus, &
 nostris cupiditatibus seruiuimus, nec
 te, vt par fuit, coluimus & honorauimus.
 Quocirca peccauimus, ò Domine, & te gra-
 uiter offendimus: ac si pro
 tuo iure, atque vt meriti sumus, nobis
 cū agere velles: nihil aliud nobis resta-
 ret expectandum, quàm æterna mors
 & condēnatio. Nam si nos excusemus:
 nostra nobis conscientia reclamatur, &
 nostra scelera contra nos testificantur.
 Quinetiã ex pœnis ipsis quas nobis in-
 fligis, nostra peccata agnoscimus. Nã
 cū iustus sis, neminem immerito af-
 fligis. Atque adeò in præsentia etiam,
 extensam ad nos puniendum manum
 tuam cernimus. Sed licet nos multò
 grauius punires, quàm hactenus puni-
 uisti, ac pro una centum plagas infli-
 geres, imò verò etsi in nos omnia illa
 excem-

exempla iustissimæ iræ tuæ ederēs, quæ
 in populum tuum Israeliticum statui-
 sti: fatemur, ô Deus, te nullam nobis
 iniuriam facturum, neq; nos ea com-
 meritos negamus. Sed tamen, ô Do-
 mine, tu es Deus noster, nos verò nihil
 aliud nisi puluis sumus & vmbra: tu
 es Creator noster, nos verò opus ma-
 nuum tuarum: tu es Pastor noster, nos
 grex tuus sumus: tu es Liberator noster,
 nos populus quem redemisti: tu es Pa-
 ter noster, nos tui hæredes sumus. Quo-
 circa, ne nos punias in ira tua, sed cle-
 menter castiges. Conserues potiùs o-
 pus quod in nobis incoare dignatus
 es, vt cognoscat mundus vniuersus, te
 Deum nostrum ac Seruatorem esse.

Populus tuus Israel sæpenumerò te
 offendit, & tu eum merito afflixisti. Ve-
 rù, quoties ad te cõuersi sunt, cleméter
 eos in gratiam recepisti: & quantum-
 cunque esset eorum peccatum, sem-
 per tamen iram tuam & pœnam ipsis
 paratam auertisti, propter fœdus il-
 lud quod fecisti cum seruis tuis Abra-

B ham,

hā, Isaac, & Iacob: adeò ut preces populi tui nūquam abs te sint repudiatæ. Sed & nobiscum idem, quod cum illis, fœdus, quanquam illustrius & efficacius sanxisti, intercedente Mediatore nostro Iesu Christo, cuius etiam sanguine id fœdus ratum & confirmatum esse voluisti. Quapropter, ô Deus, abiecta omni fiducia nostri & aliarū creaturarū: ad hoc sacrum fœdus confugimus, quo Dominus noster Iesus Christus, semel seipsum victimā pro nobis in cruce offerens, nos tibi in perpetuū reconciliauit. Intuere igitur, Clementissime Deus, non peccata ea quæ asiduè committimus, sed Mediatorem nostrum Iesum Christum, ut eo intercessore placetur ira tua, nosque iterum paterno tuo aspectu recreemur. Suscipe nos porro etiam in tutelam tuam, & per Spiritum tuum sanctum gubernam, qui nos renouet ad meliorem vitam, in qua, deleta omni macula, te in æternum celebremus. Etsi autem ij sumus, qui considerata nostra indignita-

te, ne hiscere quidem audeamus, pro
 nobis aliquid abs te petitori: tamen
 quia nos iussisti pro Ecclesia & Repub.
 atque adeò pro omnibus hominibus
 precari: oramus te vt omnibus Eccle-
 sijs tuis, & Ecclesiarum Ministris adsis.
 Mitte fidos operarios in messem tuã.
 Eradica omnes qui pro veris, falsa tra-
 dunt, omnes lupos rapaces & merce-
 narios, qui sibi non tuam vnus gloriã
 & animarum salutem proponunt: sed
 suam gloriam & priuatum commo-
 dum quærunt. Oramus te etiam, pro
 omni Magistratu, pro Imperatore &
 Rege Romanorum, pro cæteris Regi-
 bus & Principibus, præcipuè verò pro
 clementissimo Principe ac Domino
 nostro, Friderico Palatino, pro eius cõ-
 iuge ac liberis, eiúsq; cõsiliarijs & præ-
 fectis, deniq; pro huius vrbis Senatu:
 rege ac gubernæ eos Spiritu tuo san-
 cto, vt omnia consilia & actiones suas
 eò referant, vt Rex omnium regũ Iesus
 Christus, ipsis ac ipsorũ populis præ-
 sit, atque vt regnum Satanæ, regnum
 B ij omnis

omnis turpitudinis & impietatis, per ipsos tanquam legis tuæ custodes & iustitiæ ministros, magis ac magis evertatur, nosque sub eorum imperio placidam & quietam vitam degamus cum omni pietate & honestate.

Rogamus te porrò etiã, cum pro cæteris fratribus nostris, ut quæ cepisti in eis clementer perficias, tum vel maximè pro ijs, qui sub tyrãnide Romani Pontificis & Turcæ, omnis generis crudelitatem & supplicia perferunt: consolare & confirma eos Spiritu tuo & clementer libera: nec patiaris Ecclesiam tuam vastari, & augustam nominis tui memoriam in terris extinguere, ne Antichristus & Turca cum cæteris infidelibus, de sanctis tuis triumphantes, sanctissimæ maiestati tuæ illudant. Sin ita placet tuæ diuinæ voluntati, illos vitam pro tua gloria proferre, & sua morte veritati testimonium perhibere: arma eos robore Spiritus tui sancti, ut ad extremum usque vitæ spiritum, te constanter consecrentur.

tur. Commendamus tibi præterea, quotquot sunt in miserijs, paupertate, exilio, carcere, morbis, partu, aut alio genere ærumnarum: consolare eos, pro eo ac nosti ipsos variè laborare, fac ut ipsis hæc tua castigatio ad agnoscendum peccatum & emédandam vitam conducat, instrue eos patientia & cōstantia, & dolorem ipsorum minue, ac tandem planè eos libera, ut lætentur bonitate tua, & tibi vno ore nobiscum gratias agant. Postremò miserere eorum, qui adhuc in tenebris & errore versantur: educ eos in lucem ut cernant veritatem. Has atque alias necessitates, tibi clementissime Pater commendamus, vtentes ea precatione quam nos Dominus & Seruator noster Iesus Christus ipse docuit. Pater noster, &c.

ALIA PRECATIO

BREVIOR.

Omnipotens, Iuste, & Misericors Deus, ne patiaris sanctissimum

B iij no-

nomen tuum propter peccata nostra
 affici contumelia. Nam alioqui plus
 satis te benignum patrē offendimus,
 dum verbo tuo, vt par erat, non obe-
 dimus: dum ignorantia, ingrati-
 dine & murmure nostro, iram tuam
 quotidie aduersus nos concitamus,
 atque ita iustas pœnas nobis attrahi-
 mus. Veruntamen, ô Domine, misere-
 re nostri pro magna tua misericordia:
 fac vt peccata nostra & rectiùs agno-
 scamus, & magis deploremus, & vi-
 tam nostram emendemus. Excita &
 corrobora Magistratum populi tui, vt
 gladio quem ei porrexisti ad terrorem
 & securitatem legitimè vtatur. Cõfir-
 ma Ministros Ecclesiarum tuarum, vt
 fideliter & constanter verbum tuū do-
 ceant, & omnes officij sui partes obe-
 ant. Tuere ac defende nos ab omni do-
 lo & perfidia. Irrita fac omnia scelera-
 ta atque infidiosa consilia, quæ aduer-
 sus Ecclesiam & verbum tuum capiun-
 tur. Ne subtrahas nobis verbū tuum,
 & Spiritum sanctum tuū ne auferas à
 nobis

nobis. Excita in nobis verā fidem, paciētiā & constantiam. Fer opem miseræ & afflictę Ecclesię tuę, libera eam omni tyrannide & ignominia. Consolare & confirma quotquot sunt animo vel copore afflicti. Da nobis tuam pacem per Iesum Christum filium tuum Dominum nostrum, qui hanc nobis indubitātā de tua voluntate promissionem edidit: Amen dico vobis, quicquid petieritis à Patre in nomine meo, hoc dabit vobis: eaq; fretos nos sic precari iussit: Pater noster, &c.

FAC etiam, vt constanter perseueremus, & quotidie proficiamus, in vera illa, certa, & ab ipso mundi exordio ad nos propagata Christianorum fide, & per eam Christi & omnium bonorum eius magis ac magis participes fiamus, quam sic ore & corde confitentes dicimus: Credo in Deum &c.

PRECATIO SCHOLASTICA.

1. Tim. 6. & 2. Tim. 1.

Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρακλητικὴν φύλαξον, καὶ ἀποθήκην τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἧς ἐσίν ἐν σοί.

OMnipotēs, æterne & misericors Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, vnà cū filio tuo coæterno, Domino nostro Iesu Christo, & Spiritu sancto, qui pp̄e es omnibus inuocātibus te, omnibus inuocātibus te in veritate: ago tibi gratias pro omnibus æternis & huius vitę beneficiis: q̄ cōdidisti, elegisti & seruas tibi æternā Ecclesiā, & in ea te patefecisti certo verbo tradito per Prophetas & Apostolos, & testimonijs diuinis, & sic diligis nos, vt volueris filium tuum coæternum, Dominum nostrum Iesum Christum, propter nos homines, & propter nostram salutem, descendere de cælo, assumere humanam naturam, pro nobis fieri victi-

victimam, crucifigi, mori & resurgere,
 ascēdere in cœlum, & sedere ad dextrā
 tuam. Donas propter eum ac per eū,
 omnibus nobis credentibus, gratis re-
 missionem peccatorum, recōciliatio-
 nem, Spiritū sanctum, iustitiam & vi-
 tam æternam. Accendis & seruas in-
 ter nos lucem Euangelij & necessaria
 doctrinarum studia, das & defendis
 contra diabolos aliqua Ecclesiæ &
 Scholarum hospitia, vocasti ac elegisti
 me quoque ad societatem huius æter-
 nę Ecclesię, in qua & nasci me voluisti,
 & in agnitione ac timore tui educari,
 meq; præ multis aliis hominibus, pro
 singulari ac ineffabili tua misericor-
 dia, ornasti hoc summo beneficio, vt
 pietatis, literarum atque optimarum
 artium doctrina instituerer. Etsi autē
 his omnibus beneficijs me indignissi-
 mum agnosco: tamen quia iussisti nos,
 per & propter Christum filium tuum
 a te petere & expectare remissionem
 peccatorum & Spiritum sanctum: cō-
 fiteor & deploro omnem meam in-
 mundi-

mundiciem & ingratitude, & toto
 pectore oro, vt remittas mihi omnia
 peccata mea propter filium tuū vni-
 genitum Dominum nostrum, & fan-
 ctifices ac regas me perpetuò Spiritu
 tuo sancto, casto & verace, vt te solum
 verum Deum, Omnipotentē, Castum,
 Veracem, æternum Patrem Domini
 nostri Iesu Christi, & Dominum no-
 strum Iesum Christum, & Spiritū fan-
 ctum, verè agnoscam, inuocem, timeā
 & diligam. Collige & defende Eccle-
 siam. Tuere politias quæ sunt Ecclesie
 hospitia, Da & adiuua fideles & salu-
 tares doctores & gubernatores. serua
 Scholas & lucem doctrinarum, pacem
 & honestam disciplinā in Ecclesijs &
 Rebus publicis. Guberna & fortuna vi-
 tam & vocationem meā, & facias me
 vas misericordie, & organum mihi &
 alijs salutare. Ne sinas me à Diabolo
 vel à carne mea tētari negligentia, cu-
 riositate vel ambitione, ne sinas exo-
 riri in corde meo spes aut cupiditates
 vanas & stultas: sed effice vt meæ vo-
 cationis

cationis officia, rectè, diligenter & feliciter faciam. Accende & confirma in me amorem & agnitionem tui, studiū veritatis, & rerum vtilium ac necessariorum, vt omnia dona quæ in me contulisti, & labores meos referam ad tuā vnius gloriam, & proximi vtilitatem. Defende me à prauis sodalitijs, & ab omnibus diabolorum insidijs. Sit verbum tuū lucerna pedibus meis, & lumē semitis meis. Hæc omnia à te peto, per & propter Iesum Christū Dominum nostrum, qui dixit: Quicquid oraueritis Patrem in nomine meo, dabit vobis: Item, dabit Spiritum sanctū petentibus. Pater noster, &c.

PRECATIO EX SECVNDO PARALIP. XX. expressa versibus,
à Ioach. Cam.

In tenebris, nostræ & densa caligine mentis,
Cum nihil est toto pectore consilij;
Turbati erigimus Deus ad te lumina cordis,
Nostra tuamq; fides solius orat opem.
Tu rege consilij actus, Pater optime, nostros,
Nostrum opus ut laudi seruiat omne tuæ.

Alia.

Alia, P. M.

Nil sum, nulla miser noui solatia, massam
 Humanam nisi quod tu quoq; Christe geris,
 Tu me sustenta fragilem, tu Christe gubernas,
 Fac ut sim massæ surculus ipse tuæ.
 Hoc mirum fœdus semper mens cogitet, uno
 Hoc est, ne dubita, fœdere parta salus.

DICTVM EX PRECATIONE
 Christi carmine redditū à P. M.

Sit dilectio tua in eis, qua me dilis,
 ligis, & ego in eis.

Nec tu Gnate Dei maius meliusue rogare
 Aeternum poteras, optime Christe, patrem:
 Quamquali sororū semper te diligit ipse:
 Diligat ut simili nos ut amore pater.
 Nec tribui nobis hoc posset munere maius,
 Quid nati posset maius amore dari?
 Non apud æternum facis irrita uota parentem,
 Affirmat iurans hoc pater ipse tibi.
 Erga nos etiam es patrij tu pignus amoris,
 Iussus pro nobis debita dote dare.
 Nos igitur, quāquā sum' ægra & sordida massa:
 Credimus ista tamen in uera summa dari.
 Confisiq; tua prece Christe, pericula nostra
 A summo petimus cura parente regi.

Tuq; tuo serues infirmos numine, qui uis
In nostris uiuens memibus esse λόγ &

Alia eiusdem.

Hec te precor nobis iratum Christe parentem,
Qui uis pro nobis supplicis esse loco.
Et quam sparsisti prolatam ex mente parentis
Deleri uocem ne patiare tuam.
Doctrinaq; tuæ studium, paruamq; Sareptam,
Doctrinae hospitium, protege quaeso tuæ.
Et placidam clemens nobis concedito pacem.
Tuq; ducum mentes, tu populūq; regas.

Alia eiusdem.

Te maneat semper seruare Ecclesia Christe,
Insertosque ipsi nos tua dextra tegat.
Tres uelut in flamma testes Babylonide seruas,
Rex ubi praesentem te uidet esse Deum.

Ioh. St.

Non ego dura pati discrimina mille recuso,
Dum tua constanti tueor mandata labore:
Sed ne deficiam, ne saeuo uincar ab hoste,
Tu mihi praesto ueni, tu suffice robora fesso.

Alia ex Luca, cap. 24. P. M..

Vespera iam uenit, nobiscum Christe maneto:
Extingui lucem nec patiare tuam.

Preca-

Precatio M. Ant. Flam.

Tutela præsens omnium
 Qui mente pura te colunt,
 Da queso, nil ut cogitem,
 Agam, loquar quod numini
 Tuo placere non queat.
 Comis, benignus in bonos
 Malosq; sim, ne degener
 Sim natus optimi patris,
 Qui Solis almo lumine
 Illustrat omnes, omnibus
 Potum, cibumque sufficit.
 Legum tuarum per vias
 Me continenter dirige,
 Bonis que quicquid egero,
 Id esse totum muneris
 Tui sciamque & prædicent.
 Seu febris artus pascitur,
 Seu miles urit impius
 Domum paternam: dicere
 Laudes tibi ne desinam.
 Sed cuncta numinis tui
 Nutu regi nil ambigens,
 Vivam quietus (filios
 Dei secunda & aspera
 Iuuent oportet) gloriam

Tuam Patrisque maximi
 Meæ saluti præferam.
 Nec ulla res optatior
 Queat mihi contingere:
 Quam contumelias patris
 Te propter, ipsa carior
 Sit luce mors, ut corpore
 Exiis, ad tui uolem
 Regni beata gaudia.

VIGILATE ET ORATE.

Emendanda in Catechesi.

Fol. 1. linea 14. pro propius, lege, proprius. f. 14.
 l. 4. dele. vere, & linea seq. le. naturam vere hu-
 manâ. f. 17. l. 17. leg. Resurrectio Capitis nostri
 Christi. ibi. l. 21. le. discipulis, Christus de terra.
 f. 19. l. 5. le. efficacia, non terrena. ib. li. 6. le. ubi
 ipse est ad dexterâ Dei sedes. ib. l. 11. le. prodest
 hæc gloria. f. 22. l. 12. leg. initia. f. 26. l. 13. post
 mandauit, ponatur nota, b, & in margine, b,
 Mat. 28. d. 19. Act. 1. f. 38. ib. post promissioe, po-
 natur nota, c, & in marg. c, Mar. 16. d. 16. Matt.
 3. c. 11. Rom. 6. a. 3. f. 29. li. 13. post, promissione,
 ponatur nota, c, & in marg. c. Mat. 26. c. 26. 27. 28.
 Mar. 14. c. 22. 23. 24. Luc. 22. b. 19. 20. 1. Cor. 10. d
 16. 17. & 11. c. 23. 24. 25. & 12. b. 13. f. 32. li. 15. pro
 Cui, le. Cur. f. 41. l. 17. le. committes. f. 42. l. 16.
 pro, hominibus, le. creaturis. f. 47. li. 20. le. du-
 bitemus.

OCN 505251846

